

Но единъ отъ другаритѣ дотърча запъхтянъ и ни обади, че на близо имало слонове. Грабнахме оръжието и съ нѣколко туземци се запътихме къмъ мястото, което ни посочиха. Не бѣхме извѣрвѣли много пѫтъ, когато забелязахме предъ насъ, на около 100 крачки, единъ мжжки слонъ, който имаше намѣрение да ни пресѣче пѫтя. Телеки, който имаше по-добро оръжие отъ менъ, се прицели и стреля въ плещката на слона. Това той направи не толкова да убие животното, колкото да намали неговия ходъ. Изведнажъ слонътъ се обърна и тръгна къмъ насъ съ такава скоростъ, каквато ние не подозирахме. Тръбваше бѣрзо да се действува. Другарътъ ми изпрати втори курсумъ въ гърдитѣ, но това съвсемъ не намали хода на животното. Безъ много да се прицелвамъ, азъ дигнахъ моята пушка, и докато се окопитя отъ силния ударъ, на прилада видѣхъ, че слонътъ се струполи като подкосенъ. Куршума бѣше миналъ въ дѣното на хобота и отъ тамъ въ мозъка—една голѣма случайностъ. Тоя пѫтъ се отървахме леко. Изглеждаше, че слонътъ иде отъ любовна среща. Неговата любима можеше всѣки моментъ да пристигне, а може би не бѣше далечъ. Мислейки това, ние се запътихме къмъ мястото, отъ дето идѣше слонътъ. И въ прикритието на една висока скала, която стърчеше самичка въ гората, можехме да наблюдаваме доста интересна картина. Четири слоници стояха заедно съ два мжжки. И двата бѣха по-млади отъ този, който преди малко бѣхме убили. Две двойки се клатѣха и подскачаха така интересно на малката поляна, че ние едва не се засмѣхме съ гласъ. Женскитѣ бѣха увили своите хоботи около шинитѣ на мжжкитѣ, а пос-